Dosarul nr. 5r-4057/23
PIGD: 4-23092686-12-5r-28062023

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

20 septembrie 2024 **mun. Chişinău**
Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecător Cuşcă Liliana
Grefier Zaborot Natalia, Dmitriev Victor şi Donos Doina

Cu participarea:
Făptuitorului Rotari Mihail
Avocatului Brînză Sergiu

În lipsa:
Agentului constatator Ghitmanenco Victor
Victimei *****

judecând în şedinţă publică contestaţia depusă de către avocatul Brînză Sergiu în interesele făptuitorului Rotari Mihail, *a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în *****, str. ***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05 990616 şi deciziei agentului constatator din 06 iunie 2023 în baza art. 242 alin. (2) Cod contravenţional,

A C O N S T A T A T:

1. La 16 iunie 2023, avocatul Brînză Sergiu în interesele petiţionarului Rotari Mihail a depus contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05 990616 şi deciziei agentului constatator din 06 iunie 2023 în baza art. 242 alin. (2) Cod contravenţional.

În susţinerea contestaţiei a indicat că, în drept, potrivit prevederilor art. 5 alin. (1); 7; 440 alin. (1); 441; 445; 448 şi 461 Cod contravenţional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decât în conformitate cu legea contravenţională. Persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod. Constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare. Procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: a) nu există faptul contravenţiei; b) se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 3 alin. (3), art. 4 alin. (3), art. 20-31; c) persoana presupusă a fi făptuitor a

decedat, cu excepţia cazului de reabilitare a acesteia; d) pentru acelaşi fapt şi privitor la aceeaşi persoană există o decizie/hotărâre definitivă; e) pentru acelaşi fapt este pornită urmărire penală; f) nu este identificat făptuitorul şi/sau termenul prescripţiei tragerii la răspundere contravenţională a expirat; g) fapta a fost constatată în cadrul controlului de stat asupra activităţii de întreprinzător şi nu reprezintă încălcare gravă sau foarte gravă în sensul Legii nr. 131 din 8 iunie 2012 privind controlul de stat asupra activităţii de întreprinzător. Încetarea procesului contravenţional determină repunerea în drepturi a persoanei în a cărei privinţă a fost pornit. Neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal şi la evidenţa automatizată în Registrul de stat al populaţiei, iar în cazul persoanei juridice - lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvârşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul refuzului contravenientului de a semna, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. Celelalte încălcări ale art. 443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei. Contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sânt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sânt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447^1 alin. (8). În cazul omiterii termenului prevăzut la alin. (1) din motive întemeiate, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii sau a perceperii despăgubirii materiale, persoana faţă de care a fost emisă decizia poate fi repusă în termen, la cerere, de către instanţa de judecată competentă să examineze contestaţia. Persoana faţă de care a fost emisă decizia şi care a lipsit atât la examinarea cauzei, cât şi la pronunţarea deciziei şi nu a fost informată despre decizia emisă poate contesta decizia agentului constatator şi peste termen, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării sancţiunii contravenţionale sau a perceperii despăgubirii materiale. Contestaţia împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenţionale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza. În cel mult 3 zile de la data depunerii, agentul constatator expediază contestaţia şi dosarul cauzei contravenţionale în instanţa de judecată competentă. Contestaţia depusa conform alin. (1) suspendă executarea sancţiunii contravenţionale aplicată prin procesul-verbal cu privire la contravenţie sau prin decizia agentului constatator. În cazul prevăzut la alin. (2), până la soluţionarea repunerii în termen, instanţa de judecată poate suspenda executarea deciziei. Depunerea contestaţiei peste termen, conform alin. (3), nu suspendă executarea deciziei agentului constatator. Instanţa de judecată care examinează contestaţia poate suspenda executarea deciziei atacate. Persoana care face contestaţie împotriva deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale nu plăteşte taxă de stat. În cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constata unul din

temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional. Procesul contravenţional poate fi încetat şi în alte cazuri decât cele prevăzute la alin. (1) doar dacă se constată că lipsa unei menţiuni în procesul-verbal cu privire la contravenţie afectează în mod esenţial fondul cauzei şi aceasta nu poate fi înlăturată de către instanţa de judecată.

A menţionat că, în fapt, la 06.06.2023, Ghitmanenco Victor, agent constatator, a încheiat în privinţa lui Rotari Mihail procesul-verbal cu privire la contravenţie, cu nr. MAI05 990616, privind pretinsul fapt de comitere de către acesta a contravenţiei prevăzute de art. 242 alin. (2) Cod contravenţional, aplicându-i o sancţiune contravenţională principală sub formă de amendă, în mărime de 24 unităţi convenţionale, echivalentul a 1200 lei, iar în calitate de sancţiune complementară 6 puncte de penalizare.

Procesul-verbal nominalizat nu întruneşte exigenţele, imperative, stipulate de art. 443 Cod contravenţional. Mai mult, acesta conţine informaţii şi date incompatibile cu circumstanţele de fapt ale accidentului. La pornirea procesului contravenţional în privinţa lui Mihail Rotari agentul constatator a fost, vădit, părtinitor, iar examinarea superficială şi distorsionarea intenţionată, de către ultimul, a circumstanţelor accidentului, interpretarea arbitrară a acestora a stat la baza acuzaţiei neîntemeiate de comiterea accidentului. Astfel, potrivit rigorilor legale, procesul contravenţional pornit împotriva acestuia urmează să fie încetat.

A menţionat faptul că, procedura contravenţională împotriva lui Mihail Rotari, a fost pornită cu derogări crase, de la prevederile legislaţiei în vigoare naţionale şi ale celei internaţionale la care Republica Moldova este parte, pentru care motiv urmează a fi încetată.

Astfel, a solicitat admiterea integrală a contestaţiei, încetarea procesului contravenţional pornit la 06.06.2023, împotriva lui Rotari Mihail, în baza art. 242 alin. (2) Cod contravenţional, potrivit dezideratelor stipulate de art. 461 al aceleiaşi legi, anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI05 990616 din 06.06.2023.

2. Cu privire la termenul depunerii contestaţiei, conform prevederilor art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447^1 alin. (8).

Astfel, contravenientul Rotari Mihail şi-a realizat acest drept, prin contestarea procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05 990616 din 06 iunie 2023, în termenii stabiliţi, la data de 16 iunie 2023.

3. Avocatul Brînză Sergiu fiind prezent în şedinţa de judecată şi acţionând în interesele petiţionarului Rotari Mihail, a menţionat că, la finele cercetării judecătoreşti a prezentei cauze contravenţionale, apărarea propune instanţei de judecată admiterea contestaţiei, încetarea procesului contravenţional pornit la 06.06.2023, împotriva lui Rotari Mihail, în baza art. 242 alin. (2) Codul contravenţional, potrivit dezideratelor stipulate de art. 461 al aceleiaşi legi cu anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie nr. MAI05 990616 din 06.06.2023.

A menţionat, că în fapt, la 06.06.2023, Ghitmanenco Victor, agent constatator, a încheiat în privinţa lui Rotari Mihail procesul-verbal cu privire la contravenţie cu nr. MAI05 990616, privind pretinsul fapt de comitere de către acesta a contravenţiei prevăzute de art. 242 alin. (2) Cod contravenţional, aplicându-i o sancţiune contravenţională principală sub formă de amendă, în mărime de 24 unităţi convenţionale, echivalentul a 1200 lei, iar în calitate de sancţiune complementară 6 puncte de penalizare. Procesul contravenţional din speţă a fost iniţiat, vădit, neîntemeiat şi contrar exigenţelor legale în vigoare. Mai mult, acesta conţine informaţii şi date incompatibile cu circumstanţele de fapt ale accidentului. La pornirea procesului contravenţional în privinţa lui Mihail Rotari agentul constatator a fost vădit părtinitor, iar examinarea superficială şi distorsionarea intenţionată, de către ultimul, a circumstanţelor accidentului, interpretarea arbitrară a acestora a stat la baza acuzaţiei neîntemeiate de comiterea accidentului. Astfel, potrivit rigorilor legale, procesul contravenţional pornit împotriva acestuia urmează să fie încetat. A făcut referire la prevederile art. art. 5, 7, 375 şi 458 Cod contravenţional.

A indicat că, Curtea Constituţională a Republicii Moldova a statuat că articolul 20 din Constituţie, care reglementează dreptul de acces liber la justiţie, îşi găseşte corespondenţa în dispoziţiile articolului 6§ 1 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului. Astfel, art. 20 din Constituţie are un câmp de aplicare similar celui privind dreptul la un proces echitabil garantat de Convenţie, (*a se vedea HCC nr. 2 din 23 ianuarie 2020, § 28*). Curtea Europeană a Drepturilor Omului a constatat că sfera definită ca „contravenţională" în sistemul de drept al Rusiei şi în alte sisteme similare cuprinde anumite infracţiuni care au o conotaţie penală, dar sunt prea banale pentru a fi reglementate de dreptul şi procedura penală. Astfel, învinuirea de săvârşirea unei contravenţii echivalează cu o acuzaţie în materie penală, în sensul art. 6 CEDO (*a se vedea Hotărârea CtEDO Ziliberberg vs. Moldova din 1 februarie 2005 § 29-35, Hotărârea CtEDO Guţu vs. Moldova din 7 iunie 2007 §51*). În sensul jurisprudenţei CtEDO, (*Hotărârea din 19 decembrie 1989 Kamasinski v. Austria, § 79*), rechizitoriul (procesul-verbal cu privirea la contravenţie în procesul contravenţional) joacă un rol crucial în procesul penal (contravenţional) şi din momentul elaborării acestuia inculpaţii (persoanele în privinţa cărora a fost pornită procedura contravenţională) sunt în mod oficial înştiinţaţi cu privire la aspectele de fapt şi de drept ale acuzaţiilor ce li se aduc cu consemnarea acestui fapt în documente anexate la dosarul penal (contravenţional) de care este responsabil acuzatorul de stat (agentul constatator). De asemenea, este relevantă şi jurisprudenţa CtEDO (*Hotărârea Adrian Constantin vs. România din 12 aprilie 2011*), potrivit căreia: „[...] 18. Curtea reaminteşte că echitatea unei proceduri se apreciază în raport cu ansamblul acesteia. Dispoziţiile art. 6 § 3 exprimă necesitatea acordării unei atenţii deosebite notificării „acuzaţiei" aduse persoanei în cauză. Actul sesizării joacă un rol determinant în urmărirea penală: după notificare, persoana pusă trimisă în judecată este oficial înştiinţată în scris cu privire la temeiul legal şi factual al acuzaţiilor care i se aduc. Art. 6 § 3 lit. a) îi recunoaşte acuzatului dreptul de a fi informat nu doar cu privire la cauza acuzaţiei, adică la faptele materiale de care este acuzat şi pe care se bazează acuzaţia, dar şi încadrarea juridică a faptelor, şi aceasta în mod detaliat. 19. Sfera de aplicare a acestei dispoziţii trebuie apreciată, în special, în lumina celui mai general drept la un proces echitabil garantat la art. 6 § 1 din Convenţie. În materie penală, o informare precisă şi completă cu privire la acuzaţiile aduse unui acuzat, şi deci cu privire la încadrarea juridică pe care instanţa o poate reţine împotriva sa, este o condiţie esenţială a echităţii procedurii. Dispoziţiile art. 6 § 3 lit. a) nu impun nicio formă deosebită de informare a acuzatului cu

privire la natura şi cauza acuzaţiei care i se aduce. În sfârşit, există o legătură între lit. a) şi b) de la art. 6 § 3, iar dreptul de a fi informat cu privire la natura şi cauza acuzaţiei trebuie analizat în lumina dreptului acuzatului de a-şi pregăti apărarea (*Pelissier şi Sassi, citată anterior, pct. 52-54*). Ținând cont de faptul că standardele CtEDO în materie penală sunt aplicabile şi în sfera definită „contravenţională" în sistemul de drept al Republicii Moldova, menţionează, că procesul-verbal cu privire la contravenţie are o importanţă deosebită în procesul contravenţional, fiind actul prin care persoanei în privinţa căreia a fost pornită procedura contravenţională i se aduce la cunoştinţă în mod oficial aspectele de fapt şi de drept ale acuzaţiilor ce i se aduc şi încadrarea juridică a faptei sale.

În baza principiului contradictorialităţii în procesul penal, principiu unanim recunoscut şi susţinut de jurisprudenţa Curţii Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probaţiunii în şedinţele de judecată îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcţia acuzării este pusă pe seama procurorului (agentului constatator în procesul contravenţional). Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărârea *Capeau vs Belgia din 13 ianuarie 2005*, a constatat că în domeniul penal problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 § 2 şi este obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării. Astfel, constată că, reieşind din practica CtEDO şi a normele legale naţionale, învinuirea adusă persoanei în comiterea unei contravenţii, este echivalentă cu o acuzaţie în materie penală şi, din acest motiv, în procesul contravenţional persoanei urmează ai fi respectate toate garanţiile ce rezultă din dreptul la un proces echitabil. Faptul dat impune, inclusiv, obligaţia părţii acuzării (în prezenta cauză a agentului constatator) de a confirma prin probe pertinente şi concludente toate circumstanţele importante pentru calificarea faptei reţinute ca fiind comisă de persoana în a cărei privinţă a fost pornit un proces contravenţional.

A menţionat, că învinuirea formulată de agentul constatator s-a întemeiat, în exclusivitate, pe declaraţiile pretinsei victime *****, care nu s-a prezentat pentru a fi audiat nemijlocit sub jurământ în faţa instanţei. Nici agentul constatator Ghitmanenco Victor nu s-a prezentat în faţa instanţei pentru a prezenta probe şi a insista la audierea martorilor în susţinerea învinuirii formulate, or în domeniul penal problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 şi este obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării. Avându-se în vedere faptul, că întreaga învinuire s-a formulat, în exclusiv, pe versiunea victimei asupra faptelor, instanţa este lipsită de posibilitatea formulării concluziilor pe declaraţiile victimei date în faţa agentului constatator, or audierea pe viu nemijlocit şi în contradictoriu era obligatoriu în acest caz.

A făcut referire la prevederile art. art. 374 alin. (3), 425 alin. (7) Codul contravenţional, art. 389 alin. (2) şi art. 389 alin. (3) Cod de procedură penală.

A indicat că, în atare situaţie, instanţa de judecată nu poate întemeia şi pronunţa o hotărâre de sancţionare a lui Mihail Rotari, pe declaraţiile victimei ***** date în faţa agentului constatator, în condiţiile în care dânsul nu s-a prezentat pentru a fi audiat nemijlocit şi în contradictoriu în faţa instanţei. În acest context, într-o cauză similară (*a se vedea Hotărârea CtEDO în cauza Anghel împotriva României din data de 04 octombrie 2007 (Cererea nr. 28183/03)*) Curtea a constatat încălcarea art. 6 din Convenţie, considerând că posibilitatea reclamantului de a fi confruntat cu martorii acuzării, în prezenţa judecătorului, care trebuia în ultimă instanţă să pronunţe o hotărâre în cauză, reprezenta o garanţie primordială. Într-adevăr, observaţiile instanţei privind comportamentul şi

credibilitatea unui martor puteau avea consecinţe asupra rezultatului procedurii în cauză.

Acest lucru este cu atât mai adevărat cu cât poliţistul care a întocmit procesul-verbal de contravenţie pare să nu fi asistat la incidentul din 21 noiembrie 2002 şi să nu fi intervenit decât după schimbul de replici dintre reclamant şi S.. Or, din actele dosarului rezultă că declaraţia lui S., martor al acuzării, căreia instanţele i-au dat crezare, nu a fost prezentată reclamantului în şedinţă publică, ci a fost luată la data incidentului de poliţistul C., fără ca S. să fi fost apoi chemată să se prezinte în instanţă în cadrul procedurii declanşate în urma contestaţiei reclamantului.

Astfel, având în vedere faptul că sarcina de a prezenta probe îi revine agentului constatator, iar în faţa instanţei nu au fost prezentaţi martori pentru a fi audiaţi nemijlocit, care să confirme învinuirea formulată, instanţa nu-şi poate întemeia concluziile referitoare la vinovăţia persoanei în exclusivitate pe declaraţiile unei persoane, care a fost audiată de agentul constatator, dar care nu a fost audiată nemijlocit în faţa instanţei, întrucât nu poate evalua credibilitatea respectivelor declaraţii. Respectiv, agentul constatator nu a probat dincolo de un dubiu rezonabil faptele indicate în procesul-verbal cu privire la contravenţie. În conformitate cu art. 375 alin. (3) Codul contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional. Respectiv, constată că nu există suficiente elemente de fapt, care să înlăture toate dubiile, care planează asupra învinuirii formulate, astfel încât să constate, dincolo de orice dubiu rezonabil, fapta de care se învinuieşte Rotari Mihail. Mai mult, ultimul a fost audiat în cadrul cercetării judecătoreşti, unde a relatat, cu lux de amănunte, traiectoria deplasării automobilului său şi acţiunile întreprinse de el în pre momentul impactului. De asemenea, la momentul perfectării procesului-verbal cu privire la contravenţie împotriva sa, Mihail Rotari şi-a expus dezacordul categoric cu aceasta şi a invocat, că a fost tamponat de *****, care aflându-se pe sensul giratoriu în banda unu, a virat neregulamentar în direcţia *****.

Pe parcursul examinării contestaţiei a insistat repetat asupra citării şi prezenţei agentului constatator şi a victimei în şedinţa de judecată, dar acest fapt a fost neglijat cu vehemenţă de către ultimii. Totodată, consideră, că dezinteresul agentului constatator pentru examinarea multiaspectuală a procesului contravenţional din speţă este dictat de comportamentul părtinitor şi protector abordat de acesta la documentarea cazului, în scopul favorizării lui *****, pentru a evita răspunderea contravenţională, prin distorsionarea circumstanţelor de fapt ale incidentului. Merită a fi criticat şi tertipul neinspirat al pretinsei victime *****, care în faţa agentului constatator (la 06.06.2023) a declarat, că *„mă deplasam pe strada ***** făcând la stânga, intrând pe sensul giratoriu am ocupat ultima bandă, intenționând să mă întorc înapoi pe *****”*. Concretizează, că de facto conform direcţiei de deplasare ***** este continuarea ***** ambele artere rutiere aflându-se pe aceiaşi axă. Astfel, inevitabil şi logic trezeşte semne de întrebare chestiunea necesităţii şi rezonabilităţii întreprinderii de către ***** a unei asemenea manevre, cum este intrarea sa în sens giratoriu.

4. Petiţionarul Rotari Mihail, fiind prezent în şedinţa de judecată, a declarat că, la data de 06.06.2023, era parcat pe ***** regulamentar. După care a decis să se deplaseze spre sensul giratoriu pe strada *****, preselectând banda din mijloc. Când a început a face manevra de virare pe strada ***** nu era nimeni în jurul său. După ce a început a face manevra spre *****, în momentul când a putut finaliza manevra peste un metru, doi a simţit

o lovitură din partea stângă față. Semnalul ***** era pentru a face virarea spre dreapta și după s-a comis accidentul. După impact a solicitat personal prezența poliției. Când a ajuns agentul constatator la fața locului a explicat conform celor expuse mai sus, iar șoferul ***** la fața locului a menționat că intenționa sa vireze spre *****, la care agentul constatator a explicat șoferului ***** că putea să vireze doar spre cerc fiind pe banda întâi. La fața locului ***** și-a recunoscut vina. După accident s-au apropiat careva persoane care îl învinuiau pe el și îi spuneau că este vinovat. După accident agentul constatator le-a comunicat că trebuie să se apropie la secția de documentare a accidentelor rutiere, dar din motiv că roata mașinii sale a fost deteriorată în urma accidentului a fost nevoit sa schimbe roata în aproximativ de 30-40 min, după care s-a deplasat la secție. Când s-a apropiat la secție agentul constatator lipsea, iar ***** era prezent și avea deja scrisă explicația. A așteptat până pe la ora 18:20 pentru a prezenta explicațiile agentului constatator. A fost luată proba alcoolscopică. După care au fost citite ambele explicații și a fost mirat să asculte explicațiile victimei, deoarece nu corespundeau cu ceea ce a fost declarat imediat după accident. În momentul impactului în mașină era prezentă soția *****(1 ani).

5. În ședința de judecată agentul constatator Ghitmanenco Victor nu s-a prezentat, fiind citat legal despre data, locul și ora examinării contestației, nu a anunțat motivul absenței și nu a solicitat examinarea contestației în lipsă, fapt pentru care în baza art. 455 alin. (2) Cod contravențional, instanța a considerat posibilă examinarea contestației în lipsa acestuia.

6. În ședința de judecată victima ***** nu s-a prezentat, fiind citat legal despre data, locul și ora examinării contestației, nu a anunțat motivul absenței și nu a solicitat examinarea contestației în lipsă, fapt pentru care în baza art. 455 alin. (3) Cod contravențional, instanța a considerat posibilă examinarea contestației în lipsa acestuia.

7. De asemenea, instanța menționează că în partea ce ține de citarea tuturor participanților, este pertinentă și jurisprudența CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidențiat că ține de obligația părților de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoștință, iar mai mult, Curtea reamintește că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal și informată despre obiectul cauzei, renunță, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanță și de a se apăra (*cauza Poitrimol împotriva Franței, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31*), or atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanță, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

Instanța de judecată reține că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un act de comunicare între organul judiciar și părți, are loc pentru a permite părților, dacă e cazul, să declare recurs (*S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României, 8 ianuarie 2013, § 30*) și respectiv, instanțele trebuie să întreprindă tot posibilul ca într-un mod rezonabil să citeze părțile și să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, § 48*).

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul la toți participanții în proces de a participa efectiv la examinarea cauzei, în vederea respectării unui proces echitabil.

8. Examinând materialele cauzei în raport cu normele legale aplicabile speței, instanța consideră contestația depusă de către avocatul Brînză Sergiu în interesele făptuitorului Rotari Mihail pasibilă admiterii, din următoarele considerente.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. MAI05 990616 din

06 iunie 2023, Rotari Mihail, este învinuit de faptul, că la data de 06 iunie 2023, ora 14:42, în *****, *****, aflându-se la volanul autovehiculului de model „***** 130” cu numărul de înmatriculare *****, *cet. Rotari Mihail conducând autovehiculul de model „*****” la schimbarea direcţiei de deplasare nu s-a asigurat că manevra va fi executată în siguranţă şi a tamponat autovehiculul de model „*****” cu n/î ***** conducător *****,* cauzând pagubă materială, ignorând prevederile pct. 39.1 RCR şi 45.1. 2 RCR, prin ce a comis contravenţia prevăzută de art. 242 alin. (2) Cod contravenţional.

Potrivit deciziei de sancţionare a agentului constatator Ghitmanenco Victor din 06 iunie 2023, Rotari Mihail a fost sancţionat în baza art. 242 alin. (2) Cod contravenţional, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime 24 unităţi convenţionale, echivalentul la 1200 lei şi 6 puncte de penalizare.

Instanţa de judecată ţine să menţioneze, că în conformitate cu art. 8 alin. (2) Cod contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

În materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (*a se vedea Ziliberberg împotriva Moldovei, § 35, din 01 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, din 04 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994*).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţională desfăşurată în faţa instanţei de judecată revine în primul rând organului constatator.

În asemenea situaţie, întru respectarea garanţiilor sus indicate, instanţa de judecată a verificat legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05 990616 din 06 iunie 2023.

Sub aspectul legalităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă întru asigurarea respectării principiului legalităţii şi dreptăţii, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravenţional.

Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma „*ad validitatem*”, cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute la art. 443 Cod contravenţional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 445 Cod contravenţional.

Instanţa de judecată reţine că procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit şi perfectat în prezenţa făptuitorului Rotari Mihail, fiindu-i astfel aduse la cunoştinţă drepturile şi obligaţiile lui prevăzute de art. 34, 378, 384, 387 şi 448 din Codul contravenţional şi fiind notificat privind iniţierea cauzei contravenţionale, cu asigurarea dreptului de a fi audiat, de a înainta obiecţii sau de a prezenta cereri privind administrarea probelor suplimentare.

La fel, din analiza actului menţionat, instanţa observă că petiţionarul nu a fost privat de dreptul la apărare, fiindu-i acordat dreptul de a fi reprezentat şi de un avocat ales, iar concomitent nu a fost solicitată asigurarea asistenţei unui interpret/traducător, ce denotă că ultimului i-a fost clară acuzaţia adusă.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispoziţiilor legale incidente şi cuprinde toate menţiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu şi în consecinţă el bucurându-se de prezumţia de legalitate şi temeinicie instituită de lege în favoarea sa şi în acest mod, instanţa a apreciat că anumite neajunsuri admise de agentul constatator ca fiind irelevante şi insignifiante în raport cu fondul cauzei.

Sub aspectul temeiniciei procesului-verbal cu privire la contravenţie, apărarea a susţinut că agentul constatator eronat l-a recunoscut vinovat pe Rotari Mihail în comiterea contravenţiei, deoarece nu au fost administrate în acest sens probe.

În acest context, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată şi de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, într-adevăr rezultă din art. 375 alin. (1) al Codului contravenţional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

La fel, instanţa evidenţiază că forţa probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează şi apreciază probatoriul (*cauza Bosoni împotriva Franţei, hotărârea din 7 septembrie 1999*) şi respectiv, instanţa conchide că nu se poate recunoaşte vinovăţia unei persoane, doar în temeiul unui proces-verbal cu privire la contravenţie sau exclusiv reieşind din opinia agentului constatator, mai ales când făptuitorul neagă din start acuzaţiile formulate.

În ce priveşte constatarea existenţei faptei contravenţionale incriminate, se reţine că, lui Rotari Mihail de către agentul constatator i-a fost imputată ignorarea prevederilor pct. 39.1 şi 45.1. 2 din Regulamentul Circulaţiei Rutiere, şi ca rezultat comiterea contravenţiei prevăzute de art. 242 alin. (2) Cod contravenţional.

Potrivit pct. 39 alin. (1) din Regulamentul Circulaţiei Rutiere, *înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcţiei de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranţă şi nu va crea obstacole*

pentru ceilalţi participanţi la trafic.

Potrivit prevederilor pct. 45 alin. (1) şi (2) din Regulamentul Circulaţiei Rutiere, *conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ţinând permanent seama de următorii factori: a) starea psihofiziologică ce influenţează atenţia şi reacţia; b) dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situaţiile periculoase; c) starea tehnică a vehiculului şi particularităţile încărcăturii; d) situaţia rutieră. În cazul în care în limita vizibilităţii apare un obstacol care poate fi observat de conducător, acesta, fără a pune în pericol siguranţa traficului, poate ocoli obstacolul, iar dacă nu este posibil – trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească vehiculul.*

Conform prevederilor articolului 242 alin. (2) Cod contravenţional, *încălcarea de către conducătorul de vehicul a regulilor de circulaţie rutieră soldată cu cauzarea de vătămări corporale uşoare victimei sau cu deteriorarea considerabilă a vehiculelor, a încărcăturilor, a drumurilor, a instalaţiilor rutiere, a altor instalaţii sau a altor bunuri,* se sancţionează cu amendă de la 24 la 30 de unităţi convenţionale cu aplicarea a 6 puncte de penalizare.

În conformitate cu art. 425 alin. (1) şi (2) Cod contravenţional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

În speţă, instanţa de judecată reţine că agentul constatator în susţinerea vinovăţiei lui Rotari Mihail în săvârşirea faptei prevăzute la art. 242 alin. (2) Cod contravenţional, a prezentat următoarele probe:

- *informaţia înregistrată în R-2 cu numărul 7260*, potrivit căreia de la numărul de telefon *****, însuşi făptuitorul a apelat serviciul 112 fiind comunicat că în *****, *****–***** s-a produs un accident rutier, ciocnire a mijloacelor de transport, soldat cu pagube materiale (f.d. 9);

- *procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05 990616 din 06 iunie 2023*, potrivit căruia Rotari Mihail a fost recunoscut vinovat de săvârşirea contravenţiei prevăzute de art. 242 alin. (2) Cod contravenţional, fiindu-i aplicată amendă în mărime de 24 unităţi convenţionale, echivalentul a 1500 lei şi 6 puncte de penalizare (f.d. 10);

- *procesul-verbal de cercetare a locului accidentului rutier* din 06 iunie 2023 (f.d. 11-12);

- *schiţa accidentului rutier* din 06 iunie 2023 (f.d. 13);

- *tabel fotografic* (f.d. 14-16);

- *act de efectuare a testării alcoolscopice cu mijlocul tehnic omologat şi verificat metrologic* din 06 iunie 2023 la care a fost anexat tichetul Drager, din care rezultă că în urma testării alcoolscopice a şoferului Rotari Mihail, nu s-au depistat vapori de alcool în aerul expirat (f.d. 17);

- *act de efectuare a testării alcoolscopice cu mijlocul tehnic omologat şi verificat metrologic* din 06 iunie 2023 la care a fost anexat tichetul Drager, din care rezultă că în urma testării alcoolscopice a şoferului *****, nu s-au depistat vapori de alcool în aerul expirat (f.d. 18);

- *procesul-verbal de audiere a persoanei bănuite în comiterea contravenţiei* din 06 iunie 2023, fiind consemnate declaraţiile cet. Rotari Mihail (f.d. 19);

- *procesul-verbal de audiere a victimei* din 06 iunie 2023, fiind consemnate declaraţiile cet. *****, care a declarat că, *la data de 06 iunie 2023 aproximativ la orele 14:25 aflându-se la volanul automobilului de model „*****" cu număr de înmatriculare *****, care aparţine ***** se deplasa pe *****intrând pe şoseaua ***** făcând la stânga intrând pe sensul giratoriu a ocupat ultima bandă intenţionând să se întoarcă înapoi pe Şoseaua ***** a fost lovit de un alt automobil lateral în partea dreaptă*. [..]. (f.d. 20);

- *dovada aducerii la cunoştinţă contravenientului a drepturilor şi obligaţiilor* (f.d. 21);

- *consimţământul cu privire la verificarea datelor cu caracter personal* (f.d. 22);

- *extras din Index-Edata Systems* (f.d. 23);

- *poliţia de asigurare obligatorie de răspundere civilă auto internă (RCA)* în privinţa automobilului de model „*****" cu n/î ***** şi *raportul de inspecţie tehnică periodică* a vehiculului din 12 iulie 2022 (f.d. 24);

- *permis de conducere pe numele cet. ***** şi certificatul de înmatriculare* (f.d. 25).

Analizând probele descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, cât şi în urma analizei asupra conţinutului procesului-verbal cu privire la contravenţie, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată relevă că agentul constatator a constatat fapta într-un mod superficial, constatând în mod eronat că, la data de 06 iunie 2023, ora 14:42, cet. Rotari Mihail, deplasându-se în *****, pe *****, aflându-se la volanul autovehiculului de model „***** 130" cu numărul de înmatriculare *****, la schimbarea direcţiei de deplasare nu s-a asigurat că manevra va fi executată în siguranţă şi a tamponat autovehiculul de model „*****" cu n/î ***** conducător *****, cauzând pagubă materială, ignorând prevederile pct. 39.1 RCR şi 45.1. 2 RCR, prin ce a comis contravenţia prevăzută de art. 242 alin. (2) Cod contravenţional.

Reieşind din esenţa prevederilor pct. 39.1 şi 45.1. 2 RCR imputate făptuitorului Rotari Mihail, în raport cu circumstanţele de fapt ale cauzei, instanţa de judecată consideră că agentul constatator le-a interpretat în mod eronat şi neîntemeiat a considerat că acestea sunt aplicabile în privinţa lui Rotari Mihail, or, din analiza tabelul foto şi schiţei accidentului rutier din 06 iunie 2023, se atestă că autovehiculul de model „*****" cu numărul de înmatriculare ***** condus de *****, intrând pe sensul giratoriu a ocupat prima bandă de deplasare, iar autovehiculul de model „***** 130" cu numărul de înmatriculare ***** condus de Rotari Mihail, era amplasat pe banda nr. 2, ambele ieşind concomitent din sensul giratoriu deplasându-se spre *****.

În sensul dat instanţa de judecată atestă că agentul constatator nu a cercetat poziţionarea autovehiculului de model „*****" cu numărul de înmatriculare *****, condus de cet. ***** în raport cu cel de model „***** 130" cu numărul de înmatriculare *****, condus de cet. Rotari Mihail, la momentul impactului, eronat constatând că autovehiculului de model „*****" cu numărul de înmatriculare *****, condus de cet. ***** se deplasa regulamentar, şi fără a verifica incidenţa la caz a prevederilor pct. 59 alin. (4^1) din Regulamentul Circulaţiei Rutiere, potrivit cărora *ieşirea din sensul giratoriu trebuie*

efectuată numai de pe banda din dreapta a părţii carosabile, dacă configuraţia intersecţiei sau mijloacele de semnalizare nu impun altă modalitate de efectuare a manevrei.

În acest sens, instanţa de judecată reţine, că potrivit declaraţiilor date de către Rotari Mihail în faţa instanţei de judecată rezultă, că *„...a început a face manevra de virare pe strada ***** nu era nimeni în jurul său. După ce a început a face manevra spre *****, în momentul când a putut finaliza manevra peste un metru, doi a simţit o lovitură din partea stângă faţă. Semnalul ***** era pentru a face virarea spre dreapta şi după s-a comis accidentul. După impact a solicitat personal prezenţa poliţiei. Când a ajuns agentul constatator la faţa locului a explicat conform celor expuse mai sus, iar şoferul ***** la faţa locului a menţionat că intenţiona sa vireze spre *****, la care agentul constatator a explicat şoferului ***** că putea să vireze doar spre cerc fiind pe banda întâi. La faţa locului ***** şi-a recunoscut vina."*

În situaţia descrisă în speţă, rezultă că la ieşirea de pe sensul giratoriu menţionat, şoferul Rotari Mihail avea obligaţia se asigure că această manevră va fi executată în siguranţă şi nu va crea obstacole pentru ceilalţi participanţi la trafic care se deplasează pe drum cu prioritate din direcţia străzii *****. La fel, din declaraţiile şoferului Rotari Mihail rezultă că şoferul ***** care conducea autovehiculul de model „*****" cu numărul de înmatriculare *****, la ieşirea de pe sensul giratoriu avea inclusă semnalizarea pentru ieşirea spre dreapta, adică intenţiona să efectueze manevra pe aceeaşi bandă de circulaţie ca şi şoferul autovehiculului de model ***** 130" cu numărul de înmatriculare *****.

Deşi aceste circumstanţe au fost menţionate de participanţii la trafic încă la momentul sosirii echipajului de poliţie la faţa locului, din circumstanţele relatate de şoferul Rotari Mihail în faţa instanţei de judecată, rezultă că agentul constatator nu a ţinut cont de ele la momentul întocmirii procesului-verbal de contravenţie, iar în contextul în care agentul constatator şi victima nu s-a prezentat în şedinţa de judecată pentru a-şi susţine propria versiune cu privire la circumstanţele invocate, instanţa de judecată este în imposibilitate să verifice alte circumstanţe importante cu privire la cazul examinat.

Astfel, având în vedere faptul că sarcina de a prezenta probe îi revine agentului constatator, iar în faţa instanţei nu au fost prezentaţi martori pentru a fi audiaţi nemijlocit, care să confirme învinuirea formulată, instanţa nu-şi poate întemeia concluziile referitoare la vinovăţia persoanei în exclusivitate pe declaraţiile unei persoane, care a fost audiată de agentul constatator, dar care nu a fost audiată nemijlocit în faţa instanţei, întrucât nu poate evalua credibilitatea respectivelor declaraţii. Respectiv, agentul constatator nu a probat dincolo de un dubiu rezonabil faptele indicate în procesul-verbal cu privire la contravenţie.

Potrivit pct. 7 din Regulamentul Circulaţiei Rutiere, se defineşte *conducerea preventivă* ca un comportament al conducătorului de vehicul care asigură prevenirea accidentelor în traficul rutier prin neadmiterea situaţiilor periculoase în timpul conducerii vehiculului, precum şi prin anticiparea şi evitarea situaţiilor periculoase ce pot fi provocate de ceilalţi participanţi la trafic sau *situaţia rutieră* ca o totalitate a factorilor ce caracterizează condiţiile rutiere, existenţa unor obstacole pe sectoarele drumului, intensitatea şi nivelul de organizare a traficului rutier, de care *va trebui să ţină cont fiecare conducător la determinarea vitezei, benzii de circulaţie şi a modalităţii de conducere a vehiculului*.

Instanţa relevă că agentul constatator a constatat fapta evident în mod superficial, fără a verifica informaţia furnizată de pretinsul făptuitor, bazându-se doar pe declaraţiile victimei, motiv pentru care instanţa consideră că poziţia de acuzare, este una alterată şi nu

poate să răstoarne prezumţia de nevinovăţie, existând dubii rezonabile privind comiterea faptei de către petiţionar, ultimul care a probat eficient nevinovăţia sa.

Or, în conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate, iar lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără să-i ofere părţii ce le-a formulat posibilitatea să ştie dacă o anumită susţinere a fost neglijată/respinsă (*Boldea împotriva României, 15 februarie 2007, § 30*).

În concordanţă cu cele expuse, instanţa opinează că deşi lui Rotari Mihail i se impută nerespectarea prevederilor pct. 39 alin. (1) din Regulamentul Circulaţiei Rutiere, potrivit căreia înaintea începerii deplasării, reîncolonării sau altei schimbări a direcţiei de mers, conducătorul de vehicul trebuie să se asigure că această manevră va fi executată în siguranţă şi nu va crea obstacole pentru ceilalţi participanţi la trafic, agentul constatator nu a adaptat la caz prevederile acestei norme în raport cu acţiunile făptuitorului.

Aşadar, în speţă s-a eşuat în administrarea altor probe prevăzute de art. 425 din Codul contravenţional, când agentul constatator considerând de fapt contrariul, ar fi putut releva prin documente concluziile sale, or din descrierea faptei, care a fost efectuată într-un mod destul de rigid, instanţa nu poate să intuiască modalitatea reală şi certă despre cum ar fi putut fi comisă contravenţia de facto, mai ales în condiţia în care făptuitorul este în dezacord evident cu opiniile agentului constatator la cazul pendinte şi mai mult a prezentat probe certe în dezvinovăţirea sa, în detrimentul celor din acuzare.

Astfel, cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina lui Rotari Mihail, instanţa a observat că în cauză nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinute în procesul-verbal de contravenţie constatată de către agentul constatator, prin probe certe, pertinente şi de netăgăduit, astfel încât în favoarea persoanei în privinţa căreia a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie acţionează principiul *in dubio pro reo*.

În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă. De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

De asemenea, CEDO, în speţa *Luka contra României* a evidenţiat că art. 6 implică faptul că deciziile instanţelor trebuie să precizeze în mod suficient motivele pe care se întemeiază, astfel încât să arate că părţile au fost ascultate şi să garanteze posibilitatea unui control public al administrării justiţiei.

Altfel spus, art. 6 îi atribuie „instanţei" obligaţia de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor şi probelor părţilor, cu excepţia cazului în care se apreciază relevanţa acestora şi fără a fi înţeleasă ca implicând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk împotriva Ţărilor de Jos, citată anterior, p. 19-20, pct. 59 şi 61*).

Or, în conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate, iar lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un

proces echitabil în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără să-i ofere părţii ce le-a formulat posibilitatea să ştie dacă o anumită susţinere a fost neglijată/respinsă (*Boldea împotriva României, 15 februarie 2007, § 30*).

Consecutiv, deşi în măsura în care procesul verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05 990616 din 06 iunie 2023 nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuşi, pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) Cod contravenţional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al incriminării în baza unor argumente destul de formale este insuficientă pentru tragerea persoanei la răspundere contravenţională, mai ales în situaţia în care la fapta comisă erau susceptibile de a fi administrate şi alte probe, decât cele acumulate, pe care însă le-a administrat în instanţă apărarea şi oferă o valenţă mult mai accentuată în raport cu cele administrate de agentul constatator.

La acest capitol, articolul 6 § 2 al Convenţiei impune statelor că pot avea în vedere aceste prezumţii, dar în limite rezonabile, ţinând cont de gravitatea faptelor şi păstrând neapărat dreptul la apărare (*Salabiaku împotriva Franţei, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; Telfner împotriva Austriei, 20 martie 2001, par. 16*).

În contextul celor enunţate, instanţa a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depăşite în detrimentul făptuitorului, întrucât agentul constatator avea obligaţia de a acumula şi de a prezenta probe atât în susţinerea vinovăţiei cât şi nevinovăţiei persoanei.

Din aceste considerente, la pornirea procesului contravenţional şi la încheierea procesului verbal cu privire la contravenţie, demonstrarea vinovăţiei unei persoane urma să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente şi concludente în raport cu actul contestat, pe când în virtutea aceluiaşi principiu al prezumţiei nevinovăţiei, petiţionarul nu este obligat, ci are dreptul doar să prezinte instanţei alte probe care să demonstreze nevinovăţia sa şi aceste probe prezentate de ultimul pot fi apreciate doar în interesul său, or respectiva sarcină de a demonstra vinovăţia făptuitorului îi revine exclusiv agentului constatator.

În susţinerea poziţiei sale, instanţa de judecată elucidează că, procesul-verbal de constatare şi sancţionare nu poate face dovada deplină, prin el însuşi, a existenţei faptei, a autorului acesteia şi a vinovăţiei, acest proces-verbal, fiind doar actul prin care o persoană este acuzată de săvârşirea contravenţiei. Or, este esenţial faptul că, prezumţia de veridicitate a faptelor constatate de agent şi consemnate în procesul-verbal nu are caracter absolut, mai ales în cazul în care din probele administrate de „acuzare" instanţa nu poate fi convinsă de vinovăţia „acuzatului", dincolo de îndoiala rezonabilă.

În sensul enunţat, nu poate fi vorba de răspundere contravenţională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravenţională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenţie concretă. În încheiere, în urma aprecierii probele descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată conchide că este necesară şi oportună doar încetarea procesului contravenţional pornit în privinţa lui Rotari Mihail, deoarece în acţiunile făptuitorului lipseşte atât latura obiectivă a contravenţiei incriminate, cât şi cea subiectivă, iar decizia de sancţionare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmând a fi interpretate în favoarea făptuitorului, din care considerente, nu se poată deduce o altă concluzie decât oportunitatea admiterii contestaţiei.

Astfel, în cauza de față operează art. 375 alin. (3) Cod contravenţional şi în special, principiul „*in dubio pro reo*", potrivit căruia toate dubiile ce nu pot fi înlăturate în condiţiile legii urmează a fi apreciate în favoarea persoanei învinuite, iar agentul constatator nu a obţinut alte probe în susţinerea acuzării, deşi a avut această posibilitate în mod real.

În continuare, potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, procesul contravenţional pornit încetează dacă nu există faptul contravenţiei, iar în conformitate cu art. 461 alin. (1) Cod contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 şi 445 alin. (1) din Codul contravenţional, instanţa încetează procesul contravenţional.

Pe cale de consecinţă, în circumstanţele de fapt şi de drept enunţate, contestaţia depusă de avocatul Brînză Sergiu în interesele făptuitorului Rotari Mihail împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05 990616 şi deciziei agentului constatator din 06 iunie 2023 în baza art. 242 alin. (2) Cod contravenţional, urmează a fi admisă, cu anularea deciziei de sancţionare şi cu încetarea procesului contravenţional, din motivul lipsei faptului contravenţiei.

9. În baza celor expuse, conducându-se de art. 425, 441, 448, 458, 461 din Cod contravenţional, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite contestaţia depusă de către avocatul Brînză Sergiu în interesele petiţionarului Rotari Mihail, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în *****, str. ***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI05 990616 şi deciziei agentului constatator din 06 iunie 2023 în baza art. 242 alin. (2) Cod contravenţional.

Se încetează procesul contravenţional pornit în privinţa lui Rotari Mihail, a.n. *****, IDNP *****, domiciliat în *****, str. ***** în baza art. 242 alin. (2) Cod contravenţional, şi care prin decizia agentului constatator de sancţionare din 06 iunie 2023, a fost sancţionat la pedeapsă sub formă de amendă în cuantum de 24 (douăzeci şi patru) unităţi convenţionale, echivalentul a 1200 (o mie două sute) lei, cu aplicarea a 6 puncte de penalizare, şi se dispune încetarea procesului contravenţional pornit în privinţa lui Rotari Mihail, din motivul lipsei faptului contravenţiei.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile de la data pronunţării, sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Cuşcă Liliana**